

Caderno da crítica

Cuestionario Proust: Manuel Esteban

[Ramón Nicolás 9 Xaneiro 2017](#)

1.– Principal trazo do seu carácter?

– Calmo. Hai que pisar moitos calos para enfadarme.

2.– Que calidade aprecia máis nas persoas?

– Empatía. Ver o mundo a través dos ollos dos demais é vacina asegurada fronte a case todos os males.

3.– Que agarda das súas amizades?

– Pouca cousa. Tempo, conversa ... e as veces nin iso. Aprecio máis o que se recibe sen agardalo.

4.– A súa principal eiva?

– Certa inseguridade. Digamos que cando teño que decidir, así en xeral, todas as opcións semellan boas. Ou que non me gusta deixar atrás ningunha opción.

5.– A súa ocupación favorita?

– Ler, sen dúbida. Máis incluso que escribir. Pero entretéñome fácil con case calquera cousa. Este cuestionario, por exemplo, paréceme moi entretido.

6.– O seu ideal de felicidade?

– Unha sesta de verán abrazado á miña moza. Conversa. Cervexa e brisa. Un bo libro.

7.– Cal sería a súa maior desgraza?

– Ter que dedicarme a unha soa cousa. Non ter opcións.

8.– Que lle gustaría ser?

– Supoño que teño vocación, como calquera escritor, de vivir moitas vidas. Xa son médico, profesor, escritor, pai... todas elas gústanme bastante. Pero non desboto nada na vida. Digamos que o que me gustaría e ser moitas cousas.

9.– En que país desexaría vivir?

– A resposta pedante: na patria de Rilke: a infancia. A resposta enxebre: nunha Galicia que non sinta vergoña de si mesma. A resposta honesta: en moitos. Cantos máis mellor. Pero como a casiña non hai.

10.– A súa cor favorita?

– Marrón. Pero tamén negro. E azul. O verde escuro tampouco está mal. Remítome ao punto catro.

11.– A flor que máis lle gusta?

– Os estraloques. A da buganvilea. A do cereixo.

12.– O paxaro que prefire?

– O corvo. O carrizo. O polo, se está ben torradiño.

13.– A súa devoción na prosa?

– Hai días de todo. Se falamos de devoción... Cunqueiro, Saramago, Galeano, Maalouf, Eco, Pessoa, Borges...

14.– E na poesía?

– Cabanillas, Ángel González, Whitman ou Benedetti. Pero tamén hai días de Rilke, Pavese, Khayyam, ou Cavafis. Insisto, se falamos de devoción, porque todo o mundo ten tamén un día deses en que agradan unhas pingas de Milton ou de Mallarmé. E non podo deixar pasar esta ocasión sen citar a Manuel Rivas. Eu pertenzo ao seu Pobo da Noite, esa xente estraña que cando nenos gozabamos cunha lanterna e un libro baixo a manta.

15.– Un libro?

– *O libro do desasosiego*, de Pessoa. E que conste que elixir un so é moi difícil. Os relatos do piloto Pirx, de Stanislaw Lem, por cambiar completamente de estilo, sería outro bo candidato. Ou *As mocidades de Ulises*, de Cunqueiro.

16.– Un heroe de ficción?

– Hari Seldon, de Isaac Asimov. Un científico coa capacidade de abstraerse do particular para elevar a ollada sobre o xeral. Un visionario pragmático.

17.– Unha heroína?

– Lisbeth Salander, de Stieg Larsson: intelixente ata o extremo de converter a dor e o sufrimento propios en ferramentas de aprendizaxe.

18.– A súa música favorita?

– Ultimamente Mumford and Sons, ou The Lumminers. Pero o abano é moi amplo: de Ara Malikian a Springsteen.

19.– Na pintura?

– Vermeer, Chagall, Modigliani, Klimt...

20.– Un heroe ou heroína na vida real?

– O meu fillo maior. Boh, que demo, os dous.

21.– O seu nome favorito?

– Os nomes os reconstrúe cadaquén. Hai persoas que esfarrapan un bo Manuel e outras que elevan un Agapito á categoría de heroe grego.

22.– Que hábito alleo non soporta?

– A desidia, esa filla bastarda do desinterese.

23.– O que máis odia?

– O egoísmo. E o fígado encebolado

24.– A figura histórica que máis despreza?

– É doado xulgar dende a distancia pero veña, voume xogar o tipo con Hitler. Un clásico. Non engana.

25.– Un feito militar que admire?

– A batalla do Ebro durante a guerra civil. En xeral non admiro moito as xestas militares pero por alí andaban mesturados o meu avó e o ínclito Durruti. O desembarco de Normandía tamén está inevitablemente gravado no imaxinario colectivo como unha xesta épica. Loitas heroicas, como dicía Brodsky, entre o malo e o peor.

26.– Que don natural lle gustaría ter?

– Oído musical. Na miña cabeza todo soa moi ben. O carallo é cando abro a boca ou toco a guitarra. Entón estrágase todo.

27.– De que maneira lle gustaría morrer?

– Rápido e sen avisar. Xa, se pode ser sen dor, sería perfecto.

28.– Cal é o seu estado de ánimo máis habitual?

– Curioso. Ou por darlle un matiz máis creativo e con permiso de Saramago: pesimista construtivo.

29.– Que defectos lle inspiran máis indulxencia?

– O máis común de todos: o medo.

30.– Un lema na súa vida?

– Teño varios, todos moi bos.